

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Antonini Liberalis Transformationum congeries

Antoninus <Liberalis>

Basileae, 1568

VD16 A 2960

In librum IIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70288](#)

932 GVLIELMI XYLANDRI

5 Declinanda est vanitas.) *τεχνασθαι*, atque
haud scio, an in hac significatione usi sint Graeci au-
tores antiqui. Pro fugere et declinare etiam D.
Paulus usurpauit, ad Timotheum poster. cap. 2. τις
δε βεβηλόντες προφεωνίας τεχνάσασθο.

6 A temeritate alieni.) ἀπροσωσίαν, va-
cuitatē temeritatis. προσωσίαν enim προσέτει
dicit: Sic infra libro XXIII. ἀπρόσωπη est,
circumspectus, non temerarius.

7 Itaque ad finem.) eis θέλοι: lego eis τέλοι.
Androgynis.) Hoc est, ijs qui ambiguo (ut
Luius loquitur) inter marem & feminam sexu sunt
nati. Græcum retinui, quia est et appositum, &
Latinis autoribus, ipsiq; Ciceroni etiam usurpa-
tum: alias Hermaphroditos vocat.

Nihil non turpe.) Desunt hæc in Græco.

In librum III.

i Cum exceptione quadam.) Nimirum ut
agat, quantum homini fatum & res permittit pro-
posita. μεθ' ἵπταιρέσεως. Porro ἵπταιρέ-
σιν rectè verti exceptionem, ut ex loco Plutarchi
patet in vita Numæ, ubi scribit, quorundam senten-
tia pontifices à potentia seu potestate denominatos,
quod vocabulum haberet vim exceptionis (ἵπταιρέσιν
ibi leges) indicandæ: quod scilicet ponti-
fex rem sacram, quantum eius omnino fieri posset,
perageret: nec ei fraudi esset, si graue aliquod im-
pedimentū incidisset, quo minus sacra perpetraret.
Ad

2 Ad mentem eam quæ est reliquarum origo.) λόγον απρωτινὸν. paulò infrā clarius dicet de hoc.

3 Ac qui secuudum bonum.) πατὴ τὸν ἀγαθὸν. Fortè Αγάθων, quod maxime videtur confirmare articulus τὸν masculinus: & verba quæ sequuntur, omnino videntur ex aliquo poëta desumpta. Agathonem verò fuisse poëtam, satis constat ex multis scriptoribus idoneis: citāturq; eius versus ab ipso Aristotele, lib. Αθηνῶν Νημον. 6. Porrò quid sit μέλαχρον, nigri mores, infrā ipse describit.

Nisi ratione cuiusdam dispensationis.) Locus est deprauatus, atq; ideo obscurus.

Nihil eò plus confert.) μήποτε ἀμείνον τὸ φύναια. Nisi fallor, sensus ipse ostendit esse legendum, μηδὲν ἀμείνον τὸ.

4 Eius quoq; exemplum recolendum.) Hæc comparatio est interpolata, nec coherent inter se quæ sequuntur.

Non tāquam si dormitemus.) Sensus est: Perficiendum strenuè, quod recto consilio agendum suscepimus: neque in medio actu desistendum, aut titubandum. Nam in somnis sēpe imaginur nobis aliquid agere, nihil tamen efficimus, sed (ut pulcherrimè expressit Maro)

In medijs conatibus ægri
Succidimus, non lingua valet, non corpore notæ
Sufficiunt vires, nec vox, aut verba sequuntur.)

5 Quot

5 Quot vrbes mortuæ.) Ita Seruius Sul-
pitius in cōsolatoria ad M. Tullium epistola, de Co-
rintho, Athenis & Megaris loquitur: Quum uno
loco tot vrbium cadauera proiecta iaceant.

Helice.) Vrbs fuit Achaiae, in sinu Corinthia-
co sita. Hanc à mari absorptā testatur Polyb. lib. 2.
Plin. nat. hist. li. 2. cap. 92. & Ouid. 15. Metamorphi-

Si quæras Helicen, & Burim, Achaidas vrbes,
Inuenies sub aquis, &c.

Pompeij & Herculaneum oppida fuerunt Cam-
paniæ, haud procul à Vesuvio monte: ut Plin. osten-
dit lib. 3. cap. 5. quorum de interitu nihil habeo cō-
pertum, nisi fortè conflagratione Vesuviij montis
(quæ accidit Titi Vespasiani ætate, & in eius vita à
Dione describitur) perierint. fit quidem etiam in-
frā lib. 8. Pompeiorum interitus mentio.

Quod heri fuit pīscis.) In Græco est μυγάδη
εἰον. pīscem aliquem innui, ex eo quod τύεχος se-
quitur, coniicio: certi nihil habeo.

Similis esse debes promotorij.) Hac si-
militudine Cicero eleganter vīsus est, ad Papirium
Pētum scribens de fortuna: Quam existimo leuem
& imbecillum, ab animo firmo & graui, tanquam
fluctum à saxo frangi oportere.

In librum V.

1 Indignari cunctari.) γλίχρων. γλί-
χρόν est lentum, tenax, itaq; supra ad finem libri
prioris, γλίχρως οὐδιατρίσαρ τῷ στίχῳ dixit diu vi-
here.